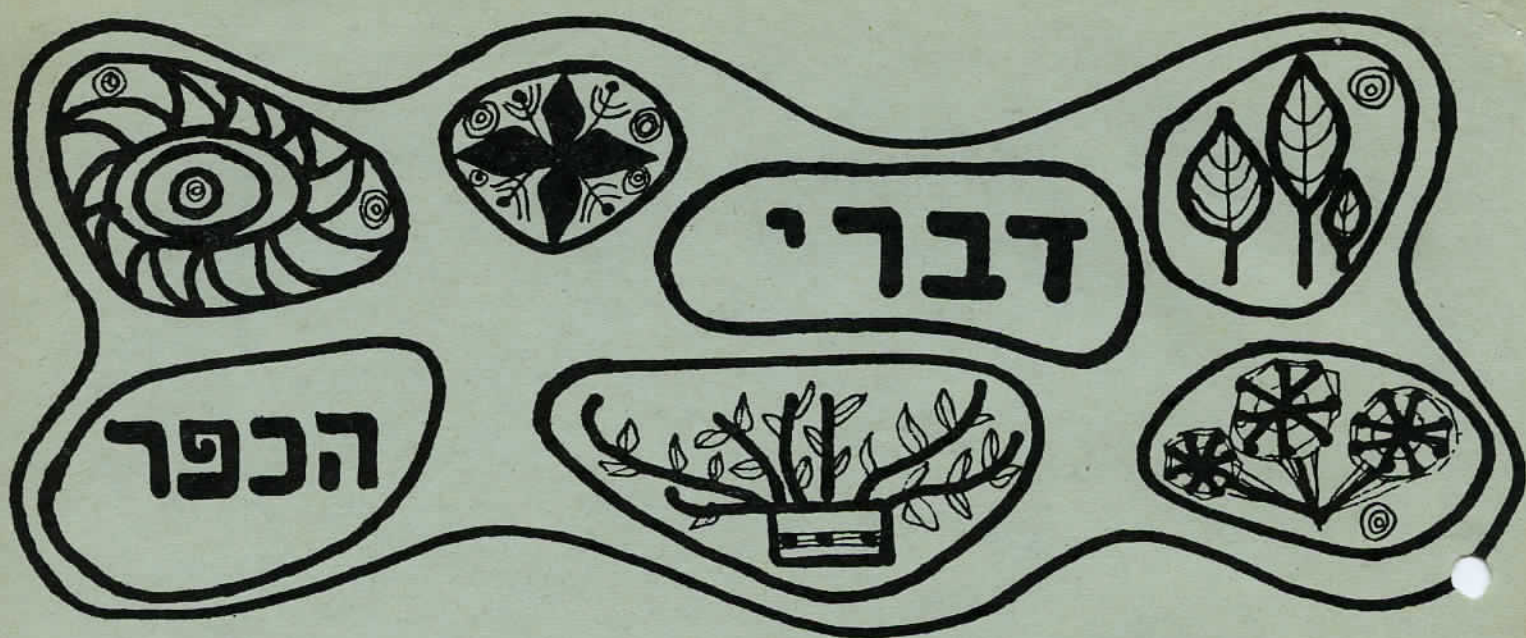

חג

רחב רחב עגול האור סביב השולחן
 ויפית הקולות במשתה.
 עמקי ריחות יורדים מהר בשפה
 והם טמל הפולחן
 קולות פרחים
 בחג אחים
 בשבת אחים
 אל שולחן.

פרחים מן ההרים
 צומחים בעמק, וצחור צבעם

והט קולות השרים
 ארחם ורבעם
 בדבר בני העם
 ביום חגם.

אמיר גלבע

לן וריבטראוב מרב בן-אבי	1/6
יהודית זיסמן עירית שיינגזיכט יעל בתן ענת גוטד	2/6
מיכל המאירי שרי בלגורי	3/6
גרשון שוק יעל פרנק	4/6
פבינה ליפשיץ ג'יט וויטהם אורי גולן	5/6
אילה ג'קסון	6/6

ברוך כ' מוסר שעבודת הקציר עברה השנה בלי
אף תקלה, הצרה רק שלא היה כל כך מה לקצר.
כצפוי בשנת תהפוכות זו, היו היבולים די
ירודים.

המסיבה של כל כיתות י"ב מ"עמק החולה"
עברה באוירה נעימה. התוכנית הייתה לבבית,
ובעיני ההורים נראו כל 80 המסיימים
כשרוניים, אנטליגנטים ויפי-תואר!

איתן נ' יצא השבוע לשנת חופש בחו"ל. דרך
צליחה ולהתראות!

ארחנו כ-45 עולים חדשים, לרוב משפחות
מברה"מ, ממרכז הקליטה בקרית שמונה. הם
סיירו במשק ואח"כ התארחו בבתי החברים.
אומרת בתיה ר': שוחחנו בעברית עם אשה
הנמצאת בארץ 3 חודשים. הלואי שתלמידי
האולפן שלי היו מְּברים ככה אחרי ששה חודשים.
רוב העולים מספרים שאין הרבה סכוי שימצאו
עבודה קבועה בקרית שמונה, ועל כך יש
להצטער.

חבר שנת ההכשרה מבית העמק בקרו פה בסוף
השבוע. מקס מ' טפל בהם.

החלמה מהירה לשושנה יודייקין, הנמצאת
בב"ח בצפת.

ביום שלישי בערב, נשמעו קולות בלתי
מזוהים ונראו אורות חשודים בכוון חל-
רומן. היו אלה ילדי ביה"ס המקומי,
שהעפילו לחל כדי לערוך פתיחה חגיגית לנושא
המרכז שנלמד בימים אלה. למרות הקור,
הם ישבו דרוכים ומתוחים והאזינו לספורי
החברים מן הימים ההם. הגדילה לעשות בטי
ד', שתיארה תאור גרפי את העליה על הקרקע.
סומי וג'וני ט' השלימו את התמונה. הנושא
המרכז הוא (איך ניחשתם?) - "25 שנה
לכפרנו".

יום אחרי חג הבכורים יוצאים בני כיתת
"דרור" למחנה עבודה בשדה בוקר. חברה,
אל תביישו את הפירמה ואל תשכחו להביא
אפרסקים!

לקראת קבלת השבת

(מסיבות שונות יצא המדור לחופשה קצרה וכעת הוא חוזר שוב "לבקשת הקהל הרחב"... בערך שלשה אנשים..)

השבוע פרשת "במדבר", זאת הפרשה הפותחת את ספר "במדבר". מעתה אנו חוזרים לחלק ההיסטורי-סיפורי של התורה לאחר שכמעט טבעו בים הדינים של ספר "ויקרא".

בפרשה זאת מסופר על המפקד שפקד משה את בני ישראל במדבר. באותה הזדמנות הוא ממנה את בני לוי לשמור על המשכן (אוהל מועד - בית המקדש הנייד) וכן לשרת בו ולשמור על כלי הקודש.

ההפטרה היא מתוך ספר הושע. הנביא הושע מוצא קשר סמלי בין אשתו האהובה שבגדה בו ובין עם ישראל אשר פנה עורף לה'. סניב הנושא הזה מתרכזת בבואתו של הושע.

הקטע שבקרא הערב מן ההפטרה הוא אחת מהיפות שבנבואות הנחמה. הנביא מדבר על חידוש הקשר עם העם לעולם: "וארשתך לי לעולם, וארשתך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים, וארשתך לי באמונה וידעת את ה'".

בענייני היום אנו עוסקים ביום ירושלים. בקרא קטעים מהתנ"ך, תאורים מיום שחרור העיר העתיקה ובטיר כמה שירים על ירושלים.

ש ב ת ש ל ו ם !

לקראת האספה

(1) חופשה

פגישה ואורי גולן מבקשים, מטעמים אישיים, להאריך את חופשתם בשנה. חברי המזכירות ממליצים להעבות לבקשה.

(2) השתלמות

פול ב. עובד כבר מספר שנים במקצועו - עצוב פנים - ומרגיש את הצורך להשתלם בו. מאחר ודרושה לכך כשבה, פול אינו רוצה לבסוע לבדו ומעוניין שקרול והילדים יצטרפו אליו. המחלקה הטכנית בו הוא עובד מוכנה לעזר לפול בהוצאות הבסיעה, והוא מתכוון ללמוד תוך עבודה, ולכן רואה אפשרות לכלכל את משפחתו באותו זמן.

לאחר דיון, רוב חברי המזכירות המליצו לאשר את הבקשה.

(3) תקציב כולל

ועדת החברה מציעה לכלול בתוך התקציב בשלב זה 4 תקציבים, שהם הבעלה, הלבשה, אספקה קטנה ותקציב אישי.

כל מי שעיביר בראשו שם לב בודאי לעובדה המשמחת שמתהלכות בינינו מספר הולך ורב של בחורות הולכות ומתעגלות. אין להכחיש שתופעה זו היא סימן לחברה בריאה ומרשת, ובקבל כל יצור קטן חדש בספוק וב"מזל טוב".

אך מה לעשות, והיצורים הקטבטבים החמודים בהפכים במרוצת הזמן, ובעזרת השט, לילדי פעוטון, ילדי גן, תלמידי בית הספר המקומי, ואפילו, (הס מלהזכיר!) לבערים ולבערות של כיתות ההמשך. כל זה חד, חלק, ולא ביתן לערעור. אם כן, קשה לי להבין ממה בובעת ההשתוממות הכללית כשמתברר שלכל הגילים האלה יש צורך במטפלות, גבנות, מורים, ובבא העת, במדריכים. השתוממות כללית זו בהפכת לספציפית מאד כשהמדובר באדם ספציפי. "מה אני? אני בכלל לא מתאימה לעבד עם ילדים". "השתגעתי? אני אהיה מטפלת? זה עוד חסר לי." "בשום אופן לא אעבד עם גילים מעל שבע וחצי חודשים." ועוד מבחר תשובות ברוח דומה. הדבר בעשה למגוון ממש, כשאחת התשובות הב"ל מלווה בהערה "לא אסכים בשום פנים כי פלונית תעבד עם הבן שלי."

אבו עדים בזמן האחרון ל"ברייחת מוחות" מהעבודה בחוץ על כל שלביו ומגמותיו. לכל חברה שיצאה ממעגל העבודה החבוכית היו בלי ספק טיבות טובות משלה, אבל גם בין הנותרות אין הרגשה שעובדות הן בלב שלם ובמגמה להמשיך. חברים, יאמר כאן בפה מלא: אין טעם להביא ילדים לעולם ולהמשיך בחוץ המשותף אם אין לבו חברים המוכנים לחנך אותם מתוך רצון טוב ובמסירות. מי כמוני יודע כי העבודה עם ילדים היא מעצבנת, מעיפת ומרגיזה. אבל גם נותנת ספוק עצום. אני פונה אל החברות שיצאו מן העבודה - אתן בחוצות לבן. המשיכו לתרום מנסיונכן. ואל אלה שלא עבדו בחוץ לפני-כן - קחו על עצמכן מחזור אחד. אולי השד לא נורא כל כך! במיוחד אפנה אל הצעירים והצעירות - הרימו את האתגר. העבודה בחוץ מגוונת ורבת ענין. אנחנו זקוקים למורים, למטפלות, למדריכים.

לבסוף אזהיר את כולנו. המצב חמור. אם לא ישתנה היחס המסתייג כלפי עבודה זו, לא תהיה ברירה אלא לקחת חברים בעל כורחם, או להתחיל למסר תורנות בבתי הילדים. או אולי וקח מטפלות שכירות? היש לכם הצעות אחרות?

אננה ס.

מה נשמעה בתכנון לטווח ארוך?

המבצע הגדול והמסובך של מילוי שאלונים נמצא בשלביו הסופיים.

השאלונים האנונימיים (השתתפות של 92%) כבר עברו במחשב. המדריכים שלנו עוסקים כעת בנייתוח התוצאות, ובעוד שבועיים - שלשה נקבל מהם חוברת סיכומים והשוואות. החוברת תופץ בין החברים, ואם יהיה צורך בכך, נקיים אסיפה מיוחדת, או חוגי בית, כדי לעזור לחברים להתמצא בחומר.

השאלונים האישיים - אנו משתדלים להגיע למילוי שאלון אישי ע"י כל חבר וחבר, כולל שליחים וחברים שמחוץ לבית, ולכן יעברו עוד מספר שבועות עד לסיום הפעולה. בינתיים, אנו עוסקים ברישום כל המידע שבשאלונים בדפי ריכוז, וכשנגמור זאת, נוכל סוף סוף להתחיל לחשוב על העתיד.

באופן כללי, תכנית הפעולה שלנו בחדשים הקרובים תהיה לפי הסדר הבא:

- א' תפקידים מרכזיים.
- ב' ענפים, וועדות ותפקידים שונים.
- ג' לימודים והשתלמות מקצועית.

הנך כדי טיפול בבעיות אלה, יצטרך המשך לדון בשאלות כלליות ועקרוניות - על ידי שיחות ואסיפות - להסיק מסקנות מתוצאות השאלונים, לתת לוועדה ולמוסדות המשק הנחיות לגבי תכנון כוח האדם שלנו בעתיד.

ז"אק ג'

דו"ח קצר על ענף ההלבשה

מאז שעברנו לבנין החדש, אנו שואלים את עצמנו, איך יכולנו לעבוד כל כך הרבה שנים שם ממול אין צורך להרחיב את הדיבור על שנוי התנאים. המקום בהיר, מורחב, קריר ונעים לעבוד בו. עם כל הציוד החדש שקבלנו בזמן האחרון והסידורים, עלתה יעילות העבודה על רמה טובה מאד. הודות למבצע נקיין במשק, ממש תענוג להסתכל שוב דרך החלונות. עכשיו אנחנו רק מחכות לאנשי הנוי, שיסתלו לנו פרק יפה מסביב לכל הבנין. אך בכל זאת, חסרה לנו הרמפה המפורסמת, שאלק הבטיח לנו לפני זמן רב. כנראה ששבחתי אותו פעם אחת מוקדם מדי

מה שנוגע לעבודה, היא, כמובן, רבה מאד. כל שבוע מכבסים כ-1,250 ז"ג כביסה (רק לחברים). אלפי פרטי ביגוד עוברים בידינו לצורך קיפול, תיקון, גיהוץ ומיון בחאים. כיום אנו משרתים קרוב ל-400 מבוגרים, ובקיץ יצטרפו נערי כיתת סנונית למחסן הגדול. אנו מתגברות, בכל זאת, עד סוף השבוע, על כל המלאכה, הודות לשיחוף פעולה ויחסים טובים בין העובדות, ובעיקר הודות לסבחות המסורות העובדות אצלנו.

יש המשך

בקשר למתפרות

- (1) בשעה טובה, מסיימת גוסטי השבוע קורס לתפירה סלונית. נאחל לה הצלחה במקצוע החדש ושתחפור לנו הרבה שמלות יפות.
- (2) במפעל "מתפרת שריטה" ממשיכות לחפור מכנסיים, חליפות מכנסיים וחולצות למיניהם. אפשר לבוא כל יום רביעי בכל שעות היום לראות מה חדש ולקנות. במידה ויהיה צורך לשינוי בבגד, הוא יחוקק בו במקום, עם הקניה.
- (3) אם חברה זקוקה לשינויים קלים או תיקונים בשמלות הישנות, יכולה היא לגשת, בשעות הבוקר, לאלידה, העובדת החודש במחסן.

ס ר י ג ה

רותי מרקס ממשיכה, יום אחד בשבוע. מי שמעוניין בבגד סרוג מתבקש להזמין צמר עכשיו ולא לחכות עד לחורף.

בנוגע לעחיד הקרוב

- (א) אבא של רימונד סולומון עומד להגיע ארצה ויגור אצלנו. הוא חייט, והתוכנית היא שיתפור מכנסיים לחברים.
- (ב) מיכל המאירי תיצא לכמה ימים השתלמות לתפירה ווילונות, כך שנוכל לחסוך כסף, כשמיכל תחפור לכולנו ווילונות בימים שאין פציאנטים בחדר חולים. נאחל לכולנו בריאות טובה!

ר ו ה ג

על נוהל ומשמעת

בשבועות האחרונים הגיעו אלי מספר תלונות שבעקבותיהן נכתבו שורות אלה. במשך שנות קודם משקבו, הוחלטו החלטות ובכנסו נוהלים שלפיהם חברים וילדים לרוב בהגור. מה עושים כאשר מספר גדול והולך של תושבים מתעלמים מנוהלים אלה, ומבלי להביא ערעור, נוהגים כטוב בעיניהם, ביודעין שעל ידי כך מפריעים לזולת ובוגדים את החוק?

(א) בנריכה בכנסים למים מבלי להתקלח ולובשים מכבסיים קצרים. טוענים שאלה מכבסיים לשמוש אך ורק בבריכה. אולי ברב המקרים הטענה מוצדקת, אבל מנהג כזה מונע מהמציל כל אפשרות להבדיל בין ה"מיוחדים" האלה ל"סתם מכבסיים". בכל בריכה בעולם יש חוקים שלפיהם נוהגים, ואין כל סיבה שאצלו יהיה אחרת.

(ב) כמעט לכל משפחה במשק יש היום אופניים. מה הוא מספר החברים וילדים הרוכבים באופניים בלילה בלי אורות? אין אפשרות להסביר כל כמה הדבר מסוכן, הן לרוכב והן להולכים במדרכות, אשר לא תמיד שומעים את האופניים המתקרבים. גם במקרה זה, יש חוקים ברורים, אך אנו עומדים חסרי עוצים.

(ג) נוהל הוא אצלו שלא בכנסים לחדר האוכל יחפים. מסתבר שה"מרדנים" המקצועיים של כפרנו לא מסכימים עם נוהל זה ומועלמים ממנו, ובעקבותיהם הילדים והמתנדבים.

האם עלינו לקבל בשקט עבירות "קטנות" אלה, או האם תפקידנו לדרוש מהאוכלוסיה הזמנית והקבועה אצלו לקבל החלטות שנעשו?

כמובן קל יותר בשלושת המקרים הנ"ל להיות ידישים ונחמדים ולשתק. הצעתי היא אחרת. עלינו לפרסם ברבים את ההחלטות בעינים אלה, ולפעל בהתאם. למשל, אם בבריכה ממשיכים להתעלם מן החוק, בואו בסגר את הבריכה. עד מהרה כל אחד ידאג להעיר ל"עבריינים", ומעט ה"רעים" שהיום מעירים יהפכו לרוב.

בכל המקרים יש אפשרות לפעל - יעלה הדבר ביחסים טובים ובעצבים - האם זה כדאי?

רינה כ.

מודעה מהאקונומיה

החל מ-1.6.73, שעת הקבלה היום-יומית תהיה מ-12.30 עד 1.30 בלבד. החברים מתבקשים לשים לב לטובי.

בתודה מראש,

זאב

מפליאה העובדה שהגורמים להתקפי הלב הם דווקא הרפואה המודרנית, רמת התזונה הגבוהה, ההנדסה וזמן הפנאי. כל אלה מאפשרים לאדם חיים יותר ארוכים, השמנה, פחות מדי פעילות גופנית, ועשון, ההורס את ראותיו.

אפשר ללקות בהתקף לב בשנות השלושים של החיים או אפילו לפני זה; (יש דו"ח רפואי על התקף לב אמיתי בגיל שלשה חדשים!). אך רב המקרים קורים מגיל 40 ומעלה.

שלשה מן הגורמים העיקריים של התקפי לב הם בשליטה אנושית, והם העשון, ההשמנה והפעילות הגופנית. גורמים אחרים, כגון לחץ דם גבוה, סכרת, עודף דם וחומצות שומניות אינם ניתנים כה בקלות למניעה, ולכן לא אגע בהם במאמר זה.

לפני זמן קצר היה דיווח בג'רוזלט פוסט על כבש רפואי, ובו נאמר שהתקפי לב היום יותר שכיחים בקבוצים מאשר בעיר. זה קשור וודאי לשינויים בהרגלי עבודה בקבוץ. ברור שאי-אפשר לצפות מבן-אדם להמשיך בפעילות גופנית מאומצת מימי בית הספר, במיוחד ב"תרבות-הצופית" של היום. כמו-כן אי-אפשר לדרוש מבן-אדם היום לאכל לפי צרכיו האמיתיים, ולעמד בפני כל הגירויים הגסטרוגומיים המוצעים לו. קל מאד לראות ולהבין את ה"רפואה", אבל קשה מאד ליישם אותה.

הצבור עתה יודע שאחד בין שלשים אנשים ימות מסרטן הראות, ושכמעט בכל מקרה יהיה זה מי שמעשן. אך זה לא הכל. העשון גורם למוות באחוז עוד יותר גבוה מברוכיטיס כרוני ומאמפיזמה (בפיחות הראה). מלבד זה גורם העשון להפרעות או מחלות בקבה, בשלפוחית השתן, בכלי הדם ובעיניים. העובדה החמורה ביותר היא שהתקפי לב שכיחים פי שלוש אצל מעשנים, ולעתים קרובות ההתקף הוא חזק יותר.

בני שבטים פרימיטיביים באפריקה, וכן אתלטיט לזמן ארוך, גם ניתנים להתקפי לב, אבל מערכות הגוף שלהם כה יעילים שהם יכולים לצאת מזה בקלות יחסית, לעומת המעשנים.

לדאבוני רוב הכסף למחקר מוצא על גילוי מוקדם של מחלות לב, וכן על מניפולציה כימית של הגוף והדיאטה. כנגד זה צריך לשים את הדגש על המניעה; כי הטפול הרפואי של החולה מודה בעצם בכשלון.

גישה הגיונית לבעיה היא זאת המחבכת בגד העשון וההשמנה, ובעד פעילות מספקת, מימי בית הספר והלאה. זה יוריד באופן ביכר את מקרי התקפי הלב (בנוסף למחלות אחרות). אך זה הוא כנראה יותר מדי לצפות מבני אדם, כי אין התרבות של היום מכשירה אותנו לקראת גישה כזאת, ואינה מצפה זאת ממנו.

מכתב למערכת

ברצוני להביע ספקותי בקשר לצדקת ההחלטה של המזכירות
בהחליטה להעמיד לרשות הרופא בית של שתי דירות של 54 מטר.
ואני מודיע מראש שאין שום קשר בין דעתי זו לדעתו הדומה
כבראה של אבי זקני.

רק לפני שבועות מספר נתבשרנו שהיתה החלטה עקרונית
באותו מוסד עצמו, שהקבוץ יעמיד לרשות הרופא שתי דירות בנות
47 מ' כל אחת, והנה בשל בעיה שהיא אולי חמורה אבל בלי כל
ספק רגעית, זמנית, מחקרו את ההחלטה הקודמת כאילו לא היתה.
זוהי לדעתי יריקה לבאר ממנה אנו שותיט. חברים אינט רוצים
לעבור לאותו בית. שכונה שלמה הולכת ומוקמת בסניבת מקום.
מה נעשה עם כל הבתים האלה? נקים שכון לכל רופאי הצפון?
הבעיה הרגעית הזאת תיפטר במוקדם או במאוחר. אני אף אעדיף
להעביר לבתים הללו חברים שעדיין לא הגיע תורם - לרכז אולי
קבוצה של אנשים שמעוניינים לגור ביחד - מאשר להעמיד את הבית
כולו לרשות הרופא ומשפחתו. לא בפתור את הבעיה של כל האזור
הזה אם נכבדים לבית אחד שלם רופא.

בר מצוה - ללא שום ספק התברכנו השנה בחגים רבים:
בר מצוה, חתונות, ימי עצמאות והתישבות, מסיבות סיום למיניהן
וכיוצא באלה.

בדמה לי שבמסיבת בר המצוה האחרונה הדגשנו את הסאה,
או בפשטות, הגזמנו. אין לי גם שום ספק שמאורעות חברתיים
ותרבותיים אלה תורמים לחיינו, ויותר מכל איני רוצה, חס
וחלילה, למנוע משמחתו של מישהו, אבל הטרחה העצומה הזאת של
מאות אורחים, מי קרוב יותר לבעלי השמחה ומי פחות, של עבודת
פרך ממש בהכנות, גוזלת את שעות ההבאה המעטות. בדמה לי
שבפחנו את עצמנו קצת מעל למידה למען אחרים וההבאה שלנו
נפגמת לא במעט.

לא יתכן שלבר מצוה, ואפילו של 11 ילדים, יהיו כ-400
אורחים ואולי יותר, ואילו לחגיגת ה-25 של כל הקבוץ יבסו
לצמצם ולהמעיט את מספר האורחים למינימום. המאמץ הרצוף
הזה של הכנות הוא מתיש כוחות רבים וטובים - וחבל.

לקראת חגיגת בר המצוה הבאה מתכננים כבר להדפיס שתי
הצעות: האחת בעתונות: קבוץ כבר הנשיא מודיע שמגפת הצהבת
בעצומה; והשניה מקומית: חברי המשק מתבקשים לעזב את הקבוץ
ל-48 שעות כדי שיהיה מקום לאורחים.

גד עמית

25.5.73

ישיבת המזכירות

בוכחו: מאיר, טומי, ריבי, ראובן, יעל ש., רות ג. ושמואל

(1) חופשה (בהשתתפות לבי י.)

לבי הסביר את רצונו לצאת לתקופה עד 3 חודשים כדי לראיין אנשים הקשורים עם משפחתו בחו"ל, ועל ידי כך לסיים את עבודת המחקר שלו בנושא. כוונתו לצאת עם שושנה (שתסע לאחר קבלתה לחברות, כנהוג עם עולים חדשים) ולהגיע בדרך לכמה מקומות שבהם מצויים קרובי משפחתו. הממון לבסיעה מובטח.

חברי המזכירות התייחסו לבקשה בחיוב, והיא תובא לאספה בקרוב.

(2) אמוץ

אלנה גרסון, חברה לשעבר בשנת ההכשרה מארה"ב, השווה כבר כמה חודשים במשק ומאומצת ע"י משפחת הדר, יוצאת ללמוד באולפן כתלמידה מתקדמת. אין לה משפחה בארץ, ולכן היא מבקשת להיות מאומצת לתקופה זו. המזכירות אישרה את פנייתה.

(3) ארוח

(א) בתבקשנו לארח קבוצת חיילים בחג השבועות, ליום וללילה. לאור העובדה שבזמן האחרון ארחנו 2 קבוצות של חיילים ונארח קבוצת עולים השבוע, ובהתחשב במספר הארועים שהיו ויהיו לפני חג ה-25, הוחלט לענות בשלילה.

(ב) כמו בשנים קודמות בתבקשנו לארח אלמנות בפגעי פעולות אויב בקיץ. לאור הבטחות שהיו, הוחלט להזמין 2 אלמנות בלי ילדים לשבוע חופש אצלנו.

(4) תרומות

מגורמים שונים והתווסף סכום של 4,500 ל"י מתרומות. אחרי דיון בהצעות שונות, הוחלט להקציב את הסכום לבסיעות לחו"ל. הכוונה היא לאפשר יציאה של עוד זוג צעיר, בנוסף לזוג שעבורם נמצא כבר תקציב. בזאת באפשר ביצור מלא של מכובית ובוזיל את הוצאות הזוגות.

(5) טרקטוריסטים (בהשתתפות יוסף ח.)

יוסף הסביר את הצעתו שאורח עובד או חבר קבוצה אשר לו רשיון בהיגה יתבקש לעבור בדיקה פנימית לפני שיקבל אשרור כנהג טרקטור. הבסיון הוכיח שלא כל נהג מכובית המגיע אלינו מוכשר לשמוש בטרקטור.

הצעתו של יוסף בתקבלה, ומרכזי הענפים מתבקשים לפעל בהתאם.

שירון לערב ירושלים

זאת ירושלים

גגות של בנינים ואבן מסתתת
וברחובות המית שלוח כמוסה
ומשבשים רעננים צמרת מדטטת
וצחוק בחצרות ביצות חבלי כביסה
זאת ירושלים של אבני החשן
זאת ירושלים הבנויה לתלפיות

מאה לה שערים סביבה עצי הזית
בסמטאות זורקה כבר השיבה
ומתנגנים המזמורים מעבר הר הבית
בדרך היורדת אל המצלבה
זאת ירושלים...

שמחו את ירושלים

שמחו את ירושלים את ירושלים
וגילו שישו אתה משוש
שישו אתה משוש
כל המתאבלים עליה

מעל פסגת הר הצופים

מעל פסגת הר הצופים אשתחווה לה אפים
מעל פסגת הר הצופים שלום לך ירושלים
מאה דורות חלמתי עליך
לזכות לראות באור פניך
ירושלים ירושלים האירי פניך לבנך
ירושלים ירושלים מחרבותיך אבנך

מעל פסגת הר הצופים שלום לך ירושלים
אלפי גולים מקצות כל תבל
בוטאים אליך עינים
באלפי ברכות היי ברוכה
מקדש מלך עיר מלוכה
ירושלים ירושלים אבי לא אזור מפה
ירושלים ירושלים יבוא המשיח יבוא

שירון של אבא

אם בהר חצבת אבן
להקים בנין חדש
לא לשוא אחי חצבת
לבנין חדש
כי מן האבנים האלה
יבנה המקדש

יבנה יבנה יבנה המקדש

שירון של אבא (המשך)

אם בהר בטעת ארז
ארז במקום דרדר
לא לשוא אחי בטעת
במקום דרדר
כי מן הארזים האלו
יבנה ההר

יבנה יבנה יבנה ההר

ויחזקם

ויבן עזיהו מגדלים בירושלים
ויחזקם
ויבן מגדלים במדבר
ויחצב בורות רבים

לך ירושלים

לך ירושלים בין חומות העיר
לך ירושלים אור חדש יאיר
בלבנו בלבנו רק שיר אחד קים
לך ירושלים בין ירדן וים

לך ירושלים נוף קדומים והוד
לך ירושלים לך רזים וסוד
בלבנו...

לך ירושלים שיר נשא תמיד
לך ירושלים עיר מגדל דוד
בלבנו...

שירון השיר

שירון השיר על תירוש דרכו בגת
ועל יין ישמח כל לב
שירון על עיר בצורה עמדה בדד
ובשער איך נוצח אויב
ה-הריעו בא ה-הריעו בא
עיר עז לבו עז ושגב
עז לבו ומשגב
צר בפל הוכרע בנגב
בא מחאו כף אל כף
ראש עטרת בת תפארת
זו הקרת המשוחררת
ירושלים

תשרי סבא

תשרי סבא פבה עורף
אל הרי האלף
משתעל פה כבר החורף
ובעיניו הדלף
ירושלים עיר הקדש
למה ומדוע
לא נתת לי בזה החודש
יומיים בשבוע

ובצריך בוכה הילד
צומחות לו השיניים
גלמוד הוא בכל החלד
כי הורים לו אין
ירושלים...

במחצבה נפל אבין
בשמתו בתוהו
אין דבר סגור את פין
תהיה חוצב כמוהו
ירושלים....

ירושלים של זהב

אור הרים צלול כיין וריח ארבים
בשא ברוח הערבים עם קול פעמונים
ובתרדמת אילן ואבן שבויה בחלומה
העיר אשר בדד יושבת ובלבה הומה
ירושלים של זהב ושל נחושת ושל אור
הלא לכל שיריך אני כבוד

הזרבו אל בורות המים לשוק ולככר
שופר קורא בהר הבית בעיר העתיקה
ובמערות אשר בסלע אלפי שמשות זורחות
בשוב נרד אל ים המלח בדרך יריחו
ירושלים של זהב...

אך בבואי היום לשיר לך ולך לקטור
כתרים

קטבתי מצעיר בניך ומאחרון המשוררים
כי שמך צורב את השפתיים כבשיקת שרף
אם אשכחך ירושלים אשר כלה זהב
ירושלים של זהב...

שיר המעלות

שיר המעלות
בשוב ה' את שיבת ציון הייבו
כחולמים
אז ימלא שחוק פינו ולשונו רבה
אז יאמרו בגויים
הגדיל ה' לעשות עם אלה
הגדיל ה' לעשות עמנו הייבו שמחים
שובה ה' את שבותנו כאפיקים בנגב
הזורעים בדמעה ברבה יקצרו
הלך ילך ובכה בשא משך הזרע
בא יבא ברבה בשא אלמותיו

תהלת ה' ידבר פי
ויברך כל בשר שם קדשו
לעולם ועד
ואנחנו בברך יה
מעלה ועד עולם הללויה

ותחזבה עינינו

ותחזבה עינינו
בשובך לציון
ברחמים

ויהודה לעולם תשב

ויהודה לעולם תשב
וירושלים לדור ודור

יבנה בית המקדש

יבנה בית המקדש במהרה בימינו

מתי היום

מתי היום ואראה ירושלים הבנויה
בעמה ישיבתה יפה מאד ירשתה
הרים סביב לעמיתה
הומתה אש שלהבת יה